

Nguyễn Xuân Ba – Lập 12/1

NỘI NG HỘ

Đầu hó, mót trói đã lên cao tó khi còn sáng sớm, đỗ xuống sân trường nhộn hộn ngàng vàng. Nóng hó đập và ngọt nhó mót ong vía cát. Nóng phô đopy ngách ngách, xe qua hàng lá, chèo xuống cánh phõng đỗ thóm tống hót, hòa vào nhộn giật sòng mai, nhuộm màu cánh kiến.

Viết bởi Ban Biên Tập

Thứ sáu, 22 Tháng 11 2019 09:50 -

Tôi có một số thích khen, ngầm nồng. Bầu trời xanh biếc với nhồng đám mây lấp mang lấp trong lòng tôi nhồng cảm xúc khó tả. Tôi ngồi trên thềm trống cõa lòp, đón nắng đón vào mặt, nóng ran cõi lòng i trống thót thích.

- Trả sách cho Hiên ! Hay lỏm! Mai mặt có sách hay cho tui mòn nghe! Nhã trao cuốn sách cho tôi.
- Mai mặt có học chung nào đâu mà cho mòn!
- Ơ nhỉ, cuộn cõp rồi!

Nhã lì gòn, ngói cõnh tôi, đà a mặt lên đón nhồng tia nắng theo điều bù kẽ lõi cõa tôi.

- Tình yêu lõi thót, Hiên nhỉ ?
- Sao nào, lõi suy tõi giờ à?
- À không. Tui chả buồn cho chàng trai trong cuốn sách. Sao cõi đòn phõng theo đuối mãi mặt ngõi mà đánh rõi cõi tuỗi trống tõi đõp?

Tôi thở dài, không đáp.

- Tui thấy Hiên giõng chàng trai lõi quá!

Giết mình, tôi ngửi ngác. Em lùi trờ m ngâm:

- Hiên có thích mệt ngửi nào chả a?

Tôi đã thích ai chả a? Có lùi chả a và cũng có lùi rứt. Hình như đó chả là nhung xúc cảm đùu đùi. Nhã hãi tôi thích ai. Tôi bỗng tôi thích Nhã có đùi c không?

Thanh Nhã là cô bạn thiếu u thõi cõa tôi, ngửi mang lùi cho tôi nhung xao xувn, và hồn cõi thõi. Nhã có khuôn mặt thanh mảnh, đôi mắt to, đen và trong trẻo, tóc ngang vai, dày và mượt. Em hay cõi, trong veo lù tuồi mõi bảy. Nhã rứt xinh. Luôn luôn trong mệt tôi, em thanh tú trong tà áo dài, nhõ nhàng, ngửt ngào nhõ tia nõng mệt sáng đùu hõ, cao vút trên bùu trùi xanh thõm, không tì vết. Mệt hõ nào, ánh nõng lùy đã va vào tim tôi?

“Em mang nõng và hình nhõ là nõng

Cháy sân trùi ng và rõc cháy trong tôi”

- Hiên, sao trờ m ngân thõi? Vào lùp thôi, trờ ng đánh rứt!

Nhã và tôi cùng tuồi, cùng lùp, cùng sống trong thõi thanh xuân. Tôi thích em, em không biết. Em vùn hồn nhiên, vô tõi vùi bao mệt mõi. Còn tôi, luôn cõt giũu trái tim mình đùng sau sõ vô tâm, lăng tránh. Tôi thích ngửm em tõa xa, dù là tõ phía sau. Tôi vui mõng khi đùi c em trò chuyễn, rứt vu vùi buõn khi em vùt đi cùng đám bùn, bùi tôi mệt mình cô đùn trong ... lùp. Tôi tõi khi thõy em nói cõi cùng lũ con trai, rứt thõi nõi giũn đó vào nhung quõ đùm xuõng bàn. Đau buõt cõi nõm tay và đau cõi đâu đó trong lõng ngõc. Tôi thích ngửm em cõi và cũng sõ em khóc. Nhõ đùa trùi thích kem ngửt và sõ thuõc đùng, tôi sõ nhung giũt nõõc mõt lõy hõn bùt kõi đùu gì. Chúng làm tôi mõm lòng, đau đùn và đùn đùn. Nhung lúc lõy, tôi luôn cõi xuýt xoa xin lõi em, đù mệt em không còn hoe đù. Tình yêu sao lõi kõi lõ quá. Tôi khi lõy và mãi sau này vùn không thõi nào lý giõi nõi.

Vị trí bút Ban Biên Tập

Thứ sáu, 22 Tháng 11 2019 09:50 -

- Hiên ơi, cho tui biết rõ cõi mày cõi a Hiên đi!
- Bác sĩ.
- Vợ y Hiên đón nh thi Y hú?
- Ơ, nguyễn vúng đúu cõi a tui là Đỗ i húc Y dũng cõi Huế. Hy vúng là sú đúu!
- Chúc chún rủi. Hiên giái thõi cõi mà! Hiên chõi có đúu thõi khoa thõi, Hiên nhõ!

Mặt em sáng lênh, húng cái nhìn đúy khâm phục vú phía tôi. Trong khoanh khõc ợy, mũi tôi cao lênh và vai tôi róng ra cõi vài tõt.

- Nhã sú làm cô giáo!

Em quí quyệt, môi mím chõt, đôi mắt long lanh nhìn vú xa xăm. Tôi thấy trong đôi mắt ấy, em hiền lênh trên bùi gióng, trong tà áo dài, chõc em húnh phúc lõm. Tự nhiên tôi cõi.

- Nhã mặc áo dài xinh lõm!

Nó ngó ngác: - Hiên nói tui gì cõi?

- À thì, tui bùo Nhã làm cô giáo tuyết lõm. Rõi có đúnh kiõm thêm ông thõy nào đó làm chõng khõng?

- Tui không lờ y chặng thay giáo đâú, hả !
- Sao quỷ quyệt thay ?
- Thì Hiên nghĩ đi, hai vú chặng đâú là giáo viên, rủi khai giảng ai đâú a con đâú n trống, đúng hông?

Tôi cảm thấy suy nghĩ già dặn đâú y tính trung con cưng em...

- Lo xa!
- Thủ Hiên có thích lờ y vú là giáo viên không?

Tôi đeo mứt, hai tai nóng ran, đâú thoáng nghĩ vú hình ảnh trên bùc giang cưng Nhã.

- Nhã nói gì....Ha, mứt rủi! Vô lờp mau!

Tôi đeo ng đâú y, cẩn tránh đói mứt cưng Nhã. Em chửi thủ dài, tiếng thủ nhả lỏn trong âm đeo u cưng cắn mứt.

Mứt kéo dài, nồng trĩu, đâú y nồng ra xa, khuất sau nhung đám mây xám xịt. Tôi không thích mứt. Hết mứt rủi vú i xuồng đâú t, vú tan khiến tôi mệt tênh đâú nhung thủ mong manh, vô vú, nhung chính bùn thân mình. Tôi luôn là kinh nhút nhát, chán chênh ng. Đói vú i Nhã, tôi chửi biết lờng thủ m đói chửi. Tôi đói chửi trong vô vú ng, thêp thêm. Tình cảm cưng tôi cưng lòn đâú n lên, nhung không khí thủ i phồng quỷ bóng bay, tôi sờ mình sờ vú tan mứt. Tôi luôn dành cho Nhã mứt sờ trân trống, yêu thủ i ng đâú n day đâú t. Nhung cũng chửi có vú y, không gì hả n. Tôi không muộn Nhã biết

Viết bởi Ban Biên Tập

Thứ sáu, 22 Tháng 11 2019 09:50 -

tình cảm của mình. Tôi sợ tình cảm ấy sẽ ràng buộc Nhã vào sâu dây mà em không thoát ra. Tôi hiểu cảm giác con chim non bỗng nhiên trong lòng sâu, bỗng rực lên bao trùm. Thì lòng sâu ấy, tôi không muốn gần vào cuộc đời em. Em là tia nắng rạng ngời, còn tôi chung là gì ngoài giờ tan học trên cún lá. Nắng lên, sẽ lung cũng tan mờ.

Mà vẫn rõ i hoài không đứt. Trong cơn mưa ấy, Liêm xuất hiện như tia sét cắt qua đời Nhã và cưa nát trái tim tôi.

Liêm handsome bên, điển trai, thông minh và tài năng. Nó hát hay, nhảy giỏi, thậm chí ăn nói có duyên khi nói ai cũng mê tí. Vì vậy mà vui tròn vài tháng, ai cũng biết đến cái tên Liêm, Liêm "đào hoa". Nhà nó là thành phố mộng chayen vui, đặc biệt tiếng khá giòn. Nó xuất hiện trước tôi, với hoa và quà, nhọn con ong mệt đi tìm nhện. Lập tôi nhanh chóng, lén hóng, lén súc. Nhẹ nhàng đau đớn thay, đích đón cửa Liêm đang lấp ló góc phòng, ngồi bàn Nhã. Đám đông kéo tối, reo hò, hào hùng nhìn số kiệu có một không hai. Tôi choáng váy, lòng ngỡ ngàng trước cành tùng ấy. Liêm nói gì với Nhã, tôi nghe không rõ. Bởi tiếng mộng, tiếng reo hò hay bất chính con tim tôi đang thoái缩? Tôi chỉ cười, vỗ tay rầm rộp theo số phồn khích cửa cẩn phòng. Rồi lòng tôi bắt đầu ra khói lửa, đón nắng trên bức tường nhỉ mỉ khi, nhẹ nhàng đã tắt và Nhã cũng không còn bên tôi. Trong khoảnh khắc ấy, lòng tôi nhả đã cháy rực.

"Nắng em. Lòng tôi

Thiêu đốt. Cháy rực"

Rồi tôi chen chúc đón chúc mừng tan. Một không khí ngọt ngào và lạnh lẽo. Đầu tôi rực bội và tim tôi nhức thắt lồng, tưng cộn. Tôi không giỏi, không trách ai cả. Lòng tôi chật tràn đầy đau đớn. Ngày có nắng, tôi không giỏi, giỏi mộng rực, tôi biết trách ai đây? Giá như Liêm là một tên xịu xa, một kẻ phản diện trong đời tôi và Nhã là đứa con gái xinh xắn, ngu ngốc thì chắc lòng tôi số phản nào dại chát. Nhẹ nhàng biết làm sao, Liêm là một chàng trai tốt, hơn tôi cả ngàn phần. Còn Nhã? Ngu ngốc. Ngu ngốc. Chắc chắn tôi gieo nên nhẹ nhàng hy vọng đốt rực lòng mình đau khổ. Âu cũng chắc là do chính mình thôi.

- Hiên, may biết tin gì chán, con Nhã....

Viết bởi Ban Biên Tập

Thứ sáu, 22 Tháng 11 2019 09:50 -

Thông Nhân ◊ đâu lao töi.

- Biết rõ i! – Tôi thò dài.
- Biết gì mà biết, tao thấy lúc nãy mà chộ y ra ngoài mà. Nhìn mắt mà kìa, đau vãi chộ khộ!
- Chỗ sao, thông này!
- Con Nhã không nhận quà của thằng Liêm, nó không chộ u.
- Cái gì? Sao tao không biết?
- Đó, vì y mà béo biết rõ i. Con Nhã chộ cuội đùu cõm ỏn, nó béo nó thích mắt ngõõi tên Ngõn. Mà quái lõi, cõi trống này tao có biết thằng nào tên Ngõn đâu. Lõi lùng!

Tôi giờ t mình, bàng hoàng nhõ có luõng đõõn chộ y qua ngõõi. Tôi vãi lõi trong cõi p, lôi ra cuõn sách mà tôi cho Nhã mõõn. “Mõc biết”. Tôi lõt vãi. Giõa nhõng trang sách đã ngõ màu, tay tôi dõng lõi tõi mõt trang đõõc gõp cõn thõn. Trong sách ỏy, mõt tôi dõng lõi nõi nhõng dòng chõõc gõch đõ dõõi chân:

“Có mõt mõt trõi

Trong ngõ cõ em

Mõi ngày

Viết bởi Ban Biên Tập

Thứ sáu, 22 Tháng 11 2019 09:50 -

Em mỉm cười mai lên

Lòng anh buông lỏng

Tự tin nở nụ cười

Không phai hoa quýt

Vui nhộn đong đưa

Lời lòn nõa, tim tôi nhộn chật lồng. Điều ngu ngốc hồn cõi đồn phô phang là đồn phô phang lòn nhau. Ngu ngốc, tôi rãa sõi mình bỗng nhộn tột ngút xù u xa nhút. Sao tôi không nhộn ra tình cảm cõi Nhã? Chính thái độ thô lỗ đồn đồn đồn, chính cái vú bắc mà tôi tõo ra đã khiêm tôi đánh mất Nhã, đánh mất đi ánh nõng đồi mình.

Không, tôi là Hiên, không phai là Ngôn. Tôi muôn nói hốt tột cõi lòng mình, mất lòn và mãi mãi. Tôi lao đi trong cõi mõa, cõi tìm em sau cõi mõa nõng hốt.

- Hiên!

- Tôi không thấy Nhã, nhõng em lõi nhìn thấy tôi. Em đập ô che đòn tôi, đôi mắt vĩnh cửu hoe hoe đập. Tôi thò hòn hòn, đónh thót lên thì em đập a tay lên che miếng tôi. Nhõng ngón tay ấm áp đập lên khuôn mặt ửng đòn cõi a tôi, em khẽ hoi:

- Hiên đúc cuộn sách rồi à?

Viết bởi Ban Biên Tập

Thứ sáu, 22 Tháng 11 2019 09:50 -

Tôi khờ gật đầu. Nhã mỉm cười, đưa ánh mắt trong tròn nhìn tôi:

- Này, nửu Nhã bỗn violet không thể đưa con đón trúng ngày khai giảng. Hiện có buồn không khi làm điều ấy mất mình?

Tôi chột muộn cười cho suy nghĩ trộn con cưng Nhã. Nhặng tròn ánh mắt của em, tôi mím chặt môi. Nụt “c” mất cái, nhử nụt trôi thả ngu ngơc trong lòng mình, tôi nởm lồng tay em:

- Hiện sở hữu phúc lộc khi đưa con mình đón trúng, không chột ngày khai giảng đâu....

Mặt đòn tan, không khí trong lành hồn sau khi đòn cột gỗt sôch. Sau nhặng đám mây đã vút kiệt nỗi c, mặt trời ló ra, tía nồng ngọt ngào, thanh tú. Nắng dão chói trên hàng cây, rợ nhau xen qua kẽ lá. Trong sở ý, có hột nòng nào đã đâm xuồng nồi đây, len vào con tim tuổi 18 của tôi.

Thật ngọt ngào!